

AGRICULTURA I RAMADERIA

DIRECTOR:

M. ROSSELL I VILÀ

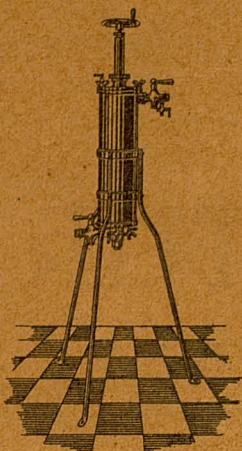
SUMARI:

Moltes gràcies. — Un cas de manca d'organització agrícola que empobreix una comarca. — El fred i la producció de la llet, per F. N. Riu. — L'àcid fosfòric i els fosfats en l'alimentació del bestiar, per Edmond Roget. — Flors japoneses, per Pere Aumetller. — La masia catalana i l'emigració del camp, per F. Navarro Costabella. — Homenatge a la memòria de Josep Zulueta. — Bibliografia. — Consultori. — Noticiari. — El mercat.

DIRECCIÓ I ADMINISTRACIÓ:

PLAÇA DE CATALUNYA, 17 (LLIBRERIA CATALONIA)

BARCELONA

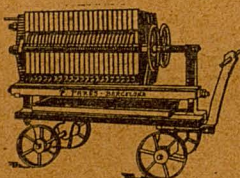
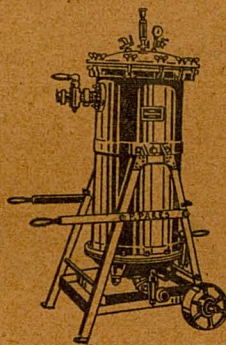

FILTRES

per a vins, licors, alcohols, perfums, olis, mares, etc., etc., de diferents tipus i tamanys, per a petits i grans rendiments.

BOMBES per a trascolar vins. PREMSES i TREPITJADORES de raïms.

ABUNDANT MATERIAL AGRÍCOLA

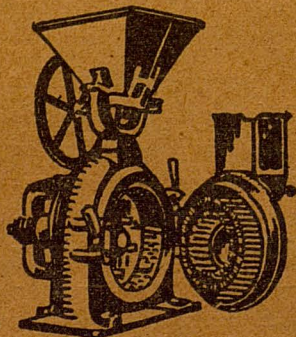

PERE PARÉS

Abans A. AHLÉS

Avinguda Marquès d'Argentera, 15
(Antic Passeig de la Duana)

BARCELONA

Maquinària Agrícola Moderna

Trituració i polvorització

Demanen Catàlegs a

MAURICI HENING

FLORS, 5

(entre el carrer i la Ronda de Sant Pau del teatre Olympia)

INNOMBRABLES REFERENCIES

Per a blanquejar, pintar, desinfectar,
polvoritzar arbres, sulfatar, etc., etc.
Polvoritzadors a tracció, motxilla, etc.

Molí Patentat
Royal-Triumph

Per a pinsos i tota mena de productes
Matxucadores, Molins, etc.

VERITABLE NO MÉS FOC

NO MÉS SENYALS A LA PELL

Liniment ALONSO OJEA

Vexigatori i resolutiu, el més actiu i econòmic de tots els que es coneixen.

No deixa ni la més petita senyal en la pell.

Garantitzem els seus efectes i activitats

Remetem un flascó de mostra als senyors Veterinaris que el demanin

Dipositaris: J. URIACH Y C., S. A. - BRUCH, 49 - BARCELONA

AGRICULTURA I RAMADERIA

1927

INDEX PER MATÈRIES

ECONOMIA AGRÍCOLA I AGRICULTURA EN GENERAL

- Exportació de taronja, p. 48.
El valor de la nostra agricultura, per *J. Ventalló*, p. 70.
Pels jornalers agrícoles, *J. Armengol*, p. 102.
Aprenentatge agrícola, *Josep Mollart*, p. 145.
L'elogi de l'Institut Agrícola Català, p. 325.
L'escola agrícola «Productiva», *Josep Mollart*, p. 337.
Un mentor agrícola, *M. Rossell i Vilà*, p. 497.
La venda qualitativa dels productes agrícoles, *Joan Montfort*, p. 578.
La crisi de l'arròs, *M. Figarot*, pàgina 597.
L'extensió dels conreus farratgers, *M. Rossell i Vilà*, p. 633.
Un cas de manca d'organització agrícola, *S. Armenter*, p. 656.
La masia catalana i l'emigració del camp, *J. Navarro Costabella*, pàgina 667.

AGRONOMIA. — AGROLOGIA. ADOBS

Fertilització.

- Els femers, *G. Bofill*, p. 11.
La cianamida, p. 19.
Blat i potassa, 45.
Contestant sobre una malaltia de les terres, *S. Armenter*, p. 65.
La calç i les terres, p. 74.
La distribució mecànica d'adobs, *Pons de la Mola*, p. 80.
Sobre l'escaldot de les terres, *T. V. Gantús*, p. 127.
Barreges d'adobs, p. 190.
Les escombraries, p. 314.
L'adob de l'avellaner, p. 342.
El sulfat de ferro com adob, p. 342.

- La utilització de l'azot atmosfèric per les plantes verdes, *G. Truffaut i V. Berssonoff*, ps. 425, 458, 482 i 507.
El sofre a les terres, p. 525.
La palla i els nitrats de la terra. *Eudald Feixes i Armentera*, p. 428.
Els terrenys àcids en el conreu de l'alfals i trefle, *Tomàs Auli*, pàgina 452.
Àcid fosfòric de grave, p. 473.
El que no es pot tirar a terra, p. 481.
Els adobs potàssics, *A. Perramon*, p. 566.
El guix i els terrenys salnitrosos, *A. Elies*, p. 570.
La sang dessecada com adob, p. 571.
La millora de les terres per la calç, *A. Perramon*, p. 629.

CONSTRUCCIONS. - MAQUINES AIGÜA. - RECS. - TOPOGRAFIA

- L'aigua de les pluges, p. 17.
Les defenses fluvials, *M. Riu*, pàgines 175, 266, 298 i 329.
Un concurs de saurins, *Epifani de Fortuny*, u. 237.
Els Congressos peninsulars de regs, *J. F.*, p. 243.
El IV Congrés de regs, *M. Figarot*, pàg. 300.
A propòsit del Congrés de regs, pàgina 304.
Impressions tècniques del IV Congrés de regs, *Jaume de Riba*, pàgina 325.
El domini de les aigües, *Eduard Ragasol*, p. 357.
Parlem de rabadologia, *Ramon Capdevila*, p. 394.
L'arada brabant, *A. Damo*, p. 397.
La força de la pressió de l'aigua. L'ariet, *F. Bernard*, p. 431.
El tractor base d'una agricultura moderna, *L. Ticó*, p. 539.
Puresa de l'aigua, p. 613.

- L'escapçat del blat de moro, p. 15.
 L'escapçat del blat de moro, *M. Figarot*, p. 37.
 Conreu del vimet, p. 45.
 Vitalitat de les llavors enterrades, pàg. 47.
 Un nou competidor de la remolatxa, pàg. 49.
 El conreu de la userda a l'Empordà, *Josep Llovet*, p. 57.
 Sobre l'escapçat del blat de moro, *J. Alenyà*, p. 96.
 Cultiu i elaboració del cànem en les regions d'Itàlia septentrional, *Epifani de Fortuny*, ps. 115, 179.
 Les males herbes als sembrats, p. 134.
 L'adob de les patates, p. 192.
 Una nova llavor de gran rendiment, p. 430.
 Nova llavor de blat, p. 475.
 La tria de la sement de blat, *G. Bofill*, p. 500.
 Els adobs per al blat, *G. Bofill*, pàgina 522.
 La silvinita contra les males herbes, p. 547.
 Els rendiments de diverses varietats de blat, p. 635.
 Introduíu la nyàmara en els vostres conreus, *L. Ticó*, p. 636.

FRUITA. - ARBRES FRUITERS, DE RIBERA I BOSCOS

- La desinfecció dels fruiters amb àcid sulfúric, p. 74.
 Dues paraules sobre la poda i els podadors, p. 131.
 Ametllers, *Ramon Vilaseca*, p. 158.
 L'adob dels fruiters, p. 161.
 La fruita gelada i el pes específic, pàg. 219.
 La poda en verd del presseguer.—
 La fruita a l'Urgell, 1926, pàgines 263 i 295.
 Les ferides dels arbres, p. 341.
 Les nous, p. 342.
 Els incendis dels boscos, p. 409.
 És antieconòmic fer boscos?, *F. Auné*, p. 426.
 Com s'escolleixen els arbres fruiters i terrenys on han de plantar-se, pàg. 447.
 L'actual crisi fruitera a Califòrnia, *R. Sala*, p. 493.
 Producció i conserva dels raïms de luxe, *C. Colomer*, p. 532.
 Les nous, *Martí Alsina*, p. 552.
 Les ferides dels arbres fruiters, *Martí Alsina*, p. 604.
 Les pruneres, p. 640.
 Onze consells per a collir bé la fruita, p. 645.

- La viticultura a l'Argentina, *Pere Codina*, p. 150.
 Oficina internacional del vi, p. 160.
 Els vins negats, *Joan Civit*, p. 186.
 Un Congrés de viticultura, p. 190.
 L'envelliment dels vins, p. 191.
 Els vins negats, *Joan Civit*, p. 216.
 La clarificació dels vins, p. 252.
 La propaganda a favor del vi, pàgina 340.
 L'oidium, *J. Civit*, p. 364.
 Alcohol de serments, p. 408.
 El tractament del vi després de la fermentació, *Tomàs Via*, p. 517.
 Utilització de la brisa, *Tomàs Via*, pàg. 545.
 Vins efervescents, *Tomàs Via*, p. 608.
 Els serments i les fulles en l'alimentació del bestiar, p. 615.

OLIVERA I OLI

- El nou sistema Acapulco, *T. V. Gantús*, ps. 6, 34.
 Sobre el sistema Acapulco i altres sistemes, *T. V. Gantús*, p. 150.
 El modern molí d'oli, p. 601.

HORTA. - PLANTES MEDICINALS FLORS

- La regalèsia, *V. Nuviola*, p. 28.
 La menta, *V. Nuviola*, p. 85.
 Les etiquetes de les plantes als jardins, p. 311.
 Catalunya, terra de flors, *J. Ventalló*, p. 333.
 Algunes malalties dels rosers, pàgina 340.
 Per a obtenir flors de crisantems de gran tamany, p. 480.
 Propietats de l'anís i conreu de la matafaluga, *Pere Ametller*, pàgina 530.
 Flors i perfums, p. 598.
 Flors japoneses *P. Aumatller*, p. 664.

CONSERVACIÓ DE PRODUCTES

- No convé deixar les patates massa exposades a la llum, p. 132.
 Per a la conservació de les patates, pàg. 408.
 Conserves de bolets, *G. Bofill*, pàgina 454.
 Pèrdua de les granes de morese ensitjades o en el graner, p. 455.
 La conservació de les trumfes o patates, *C. Palomar*, p. 502.
 Conserva de raïm de luxe, *C. Colomer*, p. 532.

MALALTIA DE LES PLANTES.
ANIMALS DESTRUCTORS DE
PLANTES

- Contra els cadells, p. 16.
El sulfat de ferro, p. 16.
Les agalles, p. 18.
La mosca de l'oliva, *Joan Aguiló i Garsot*, p. 39.
Podridura blanca de les cebes, pàgina 46.
Destrució de forficules, p. 46.
Per a destruir les rates i els taups, *P. Viola*, p. 70.
La mosca de l'olivera, *M. Figarot*,
Per a allunyar els conills dels plan-
ters, p. 133.
Contra el corc de les pomes i de les
peres, p. 134.
Les patates fitoses i berrugoses, pà-
gina 163.
La mosca de l'olivera, *V. Estrem*,
La destrucció de llimacs, p. 311.
La desinfecció de llavors, p. 313.
Contra les cotxinilles, p. 315.
Els arseniats, p. 341.
El mildiu, *Joan Civit*, p. 405.
L'altitud i les malalties de les plan-
tes, p. 427.
La tinya de les trumferes o patate-
res, p. 435.
Per a destruir la cogula, p. 438.
La tinya dels porros, *A. Elies*, pà-
gina 475.
Per a evitar el carbó o càries dels
cereals, *A. Elies*, p. 525.
L'exterminació de la cuscuta, p. 532.
La filloxera agallicola, p. 575.
Contra els paràsits de les cols, pà-
gina 605.

RAMADERIA EN GENERAL
I ECONOMIA

- 350 gallines o 10 vaques lleteres?,
R. S., p. 13.
La ramaderia és una indústria, pà-
gina 133.
La riquesa ovina del món, p. 189.
Per què no augmenta la població ca-
brina?, p. 219.
La producció de llana al món, pàgi-
na 408.
La ramaderia a Catalunya, *F. Gran-
gés*, ps. 461, 505.
Vaquerries salvades per l'associació,
pàg. 562.

PASTURES, PRATS FENCOS, PA-
LLES I FARRATGES

- La molsa dels prats, p. 190.
La duració dels alfalsars, p. 252.

- L'ensitjat dels farratges, p. 341.
Alguns avantatges i inconvenients
dels farratges ensitjats, *C. Co-
lomer*, p. 476.
Les premses per a fencs i palles, *G.
Bofill*, p. 554.

ALIMENTACIÓ DELS ANIMALS

- Minerals, àcids aminats i vitamines,
II, *M. Rossell i Vilà*, ps. 3, 31.
Alimentació de les ovelles i la lla-
na, p. 18.
Els aliments i el bestiar, p. 76.
L'oli de fetge de bacallà en les ga-
llines, p. 249.
L'artiga en l'alimentació del bestiar,
pàg. 250.
La brisa en l'aliment del bestiar, pà-
gina 310.
La farina de peix, *L. Gallinat*, pà-
gina 506.
Utilització de les castanyes d'Índia,
pàg. 609.
Les patates grillades en l'alimenta-
ció del bestiar,
I. àcid fosfòric en l'alimentació, *E.
Roget*, p. 662.

BESTIAR DE PEU RODÓ I BES-
TIAR DE PEU FORCAT. — LLET
I LES SEVES INDÚSTRIES. —
LLANA — PÈLS

- La ramaderia llanera a Catalunya,
J. Serra i Vives, ps. 99, 129.
Exploacions porcines a ple aire, pà-
gina 161.
La crisi del porc, *M. Rossell i Vilà*,
p. 203.
La caiguda del pèl dels cavalls, pà-
gina 220.
Observacions sobre el pes del bes-
tiar, *J. Viladot Puig*.
La muniya de les vaques, p. 343.
Els avantatges de la cria de porcs a
l'aire lliure, p. 409.
Per alletar artificialment els pollins,
pàg. 410.
La desgana dels animals de treball
a l'estiu, *M. Rossell i Vilà*, pà-
gina 445.
Necessitat de mantenir nets els bi-
dons de la llet, p. 453.
La producció de mules i els guarans
de raça catalana, *M. Rossell i
Vilà*, p. 541.
Engreixament d'ovelles, *E. Roget*,
pàg. 548.
Els caràcters exteriors de la vaca lle-
tera, *M. Rossell i Vilà*, p. 572.
El fred i la producció de llet, *J. M.
Riu*, p. 659.

ANIMALS DE CORRAL I LLURS PRODUCTES

- Un cas de bigàmia en els coloms, pàg. 45.
Higiene i alimentació dels conills, *M. Cabré*, ps. 68, 124, 155.
El vi i l'aviram, p. 75.
L'ús de les teles de cotó en les façanes dels galliners, *Joan Rosselló*, p. 117.
Quantes gallines per un gall?, pàgina 132.
Les teles de cotó a las façanes dels galliners, *Josep M.ª Soler i Coll*,
Elements essencials per a la productivitat de l'aviram, *Magí Alfonso*, p. 269.
Sobre la cria de conills, p. 250.
Les racions de l'aviram, *Ramon Gipholl*, p. 394.
D'avicultura, *J. M.ª de Sojo*, pàgina 360.
L'oncle Sam, avicultor, *M. Alfonso*, pàg. 371.
Insuficiència alimentícia del moresec en la cria d'aviram, *L. Gallinat*, pàg. 433.
Les oques, *Eduard Roget*, p. 449.
Mètode Dryden per a escollir les gallines bones ponedores, *L. Gallinat*, p. 456.
El vi i l'aviram, p. 457.
Alimentació de conills, p. 524.
La incubació artificial, *L. Gallinat*, pàg. 527.
Nou procediment de conservació d'ous, p. 529.
La muda de les gallines, *L. Gallinat*, pàg. 543.
D'avicultura, *L. Ticó*, p. 564.
Reproducció i higiene de les conilles, pàg. 569.
Engreixament de capons i galls dindis, p. 597.
Una nova raça de conills, p. 600.
Els ous anormals, *L. Gallinat*, pàgina 606.
La comptabilitat pels animals de corral, *E. Roget*, p. 612.
El triomf de l'indiot, *Bartomeu Pi*, pàg. 614.
Preparació de les closques d'ostres, pàg. 615.
La presentació d'animals de corral en els concursos, *L. Gallinat*, pàgina 643.

INDÚSTRIES ZOOLOGIQUES : CUCA DE SEDA, ABELLES I LLURS PRODUCTES

- Les abelles, *F. Pons i Tusquets*, pàgines 8, 42, 61, 93, 121, 150, 184, 213, 247, 279, 306.

- Les picades de les abelles, p. 17.
L'emplaçament de les arneres, pàgina 220.
Mel artificial, p. 550.

MALALTIES DELS ANIMALS

- La coixera dels porcs, p. 75.
La diarrea dels pollets, p. 163.
La coccidiosis del conill, p. 313.
La lluita contra la tuberculosi pel sistema de Bang, *R. Mates*, pàgina 438.
El blau de metilèn en la pneumoenteritis del porc, *M. Rossell i Vilà*, p. 469.
El coriza de les gallines, *L. Gallinat*, p. 476.
Preparació de les pells de conill, *M. Cabré*,
Remei per a les genolleres dels cavalls, p. 603.
La ronya del conill, *M. Cabré*, pàgina 610.
L'asma en els animals de treball, *M. Cabré*, p. 646.

COMERÇ. — TRANSPORTS

- El tren del blat, p. 162.
Els carros dels agricultors i la taxa del rodatge, p. 220.
Per augmentar el consum del vi, pàg. 249.
L'exportació de cireres a Anglaterra, p. 313.
Per la venda de fruits, p. 314.
Per als viticultors que exporten vi a França, p. 472.

VÀRIA

- Un film vitícola, p. 17.
Utilització dels avions, p. 73.
El lentisc, p. 133.
El tabac, *Pons de la Mola*, p. 187.
La gana, p. 191.
Les aranyes, p. 193.
L'eficàcia dels Congressos, p. 234.
La llei seca a Noruega, p. 312.
Els pardals, *M. Figarot*, p. 366.
Un comiat i una salutació, *A. Matons* i *M. Rossell i Vilà*, p. 423.
Els avions i l'agricultura, p. 563.
Cal disminuir els perills d'incendi a la masia, *C. Colomer*, p. 579.
La pagesia russa al cap de deu anys de règim bolxevic, p. 581.
Les reformes imminents d'AGRICULTURA I RAMADERIA, p. 627.
«Agricultura» de Cató, *L. Nicolau d'Olwer*, p. 648.
Moltes gràcies, p. 655.

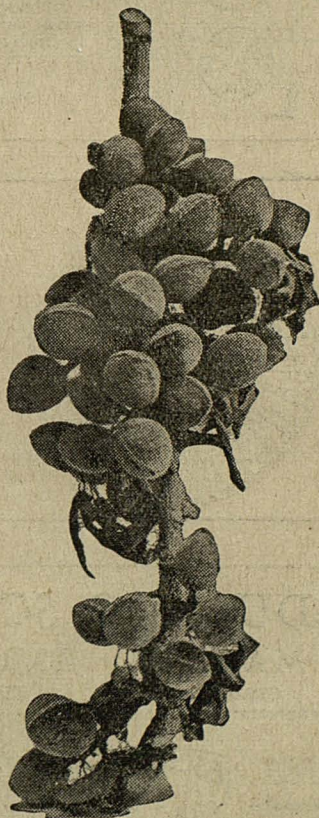
Ametllers "Desmai"

Aquest arbre converteix les terres més aspres i seques en vergers reproductius, fins al punt de superar en valor al dels millors terrenys destinats a cereals i conreus similars. On abunden els conreus d'arbustos les crisis són fàcilment evitables, més aprofitades les terres i on més recursos troba la població camperola.

Els fruits de les terres de secà són els més indicats per a portar la major transformació agrària i econòmica. Els qui compten amb alguns centenars d'aquests arbres, poden dir que tenen assegurada llur subsistència. Les millores més positives de la propietat rural descansen en aquestes plantacions. Amb elles les terres ingrates poden donar les més segures i sanejades rendes, i els cabals invertits en aquesta classe d'arbres asseguruen els més positius interessos.

Poden fixar-se els agricultors que aspiren augmentar els rendiments de llurs terres en els beneficis i avantatges que aquells els ofereixen i el escassos cabals que tant per a sa instal·lació com per a sa conservació són necessaris.

L'ametller *Desmai* mereix cada dia més particular predilecció per sa major resistència als freds i glaçades, lo que el fa recomanable de manera especial en els llocs on les baixes temperatures són més de témer.

Primera selecció: De 5/6 cms. de circumferència a 60 cms. de l'arrel, a 185 pessetes el 100.

Segona selecció: De 4 cms. de circumferència a 60 cms. de l'arrel, a 135 pessetes el 100.

Tercera selecció: De 3 cms. de circumferència a 60 cms. de l'arrel, a 100 pessetes el 100

Planter d'ametllers per a la formació de vivers

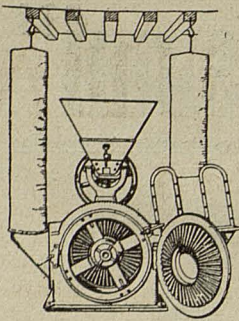
De 1, 2 i 3 anys. — Sense empeltar, admirable desenrotllament. — Preus per correspondència.

EL CULTIVADOR MODERN

Trafalgar, 76 (junt a l'Arc del Triomf). Apartat 625
Telèfon 1966 S. P. :: BARCELONA ::

Demanin-se Catàlegs d'Arbres fruiters, forestals i granes per a sembrar seleccionades

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu «Agricultura»

Molí Triturador "El Campeón Universal"

Patents d'invenció nùms. 84.698 i 91.267

per a tota classe de grans, palles, despulles i altres matèries

El molí triturador «El Campeón Universal» és l'únic que no produeix pols, i que pot treballar sense canvi en la direcció desitjada. Està proveït de dues mànegues d'aspiració i per això ni s'escalfa ni la molturació sofreix minves.

El construeixo en quatre tamanyes per proporcionar els tipus que poden necessitar des del més petit industrial o ramader al més gran industrial.

Producció en farina de morenc per a pinsos, de 150 a 1.000 quilos per hora.

Únic constructor i venedor que els instal·la i cobra un cop posats en marxa i després d'haver-se obtingut el resultat convingut.

Finor i gruix de la molturació desitjada

MARC TORRAS. — Riereta, 15 i Aurora, 11
Telèfon 1201 A - BARCELONA

Compañia General d'Asfalts i Porland ASLAND

Passeig de Gràcia, 45 BARCELONA

Adreça postal: Apartat 263 - BARCELONA

Adreça telegràfica, telefònica, cable i radio-telegràfica: ASLAND - BARCELONA

FABRIQUES a LA POBLA DE LILLET i MONT-CADA (Barcelona) - VILLALUENGA DE LA SAGRA (Toledo) - BILBAO

PRODUCCIÓ ANYAL 300.000 tones

EDUARDO SCHILLING Y C.^A S. C.

MADRID

BARCELONA

VALENCIA

GRAN-VIA, 8

FERNANDO, 23

PAZ, 11 Y 13

Escopetas
de casa
Nacionales
y
Extranjeras
Pistolas
de tiro y
automáticas

Carabinas
de tiro
automáticas
y de
repetición
Revolveres
del país y
americanos.

PRIMERA CASA EN ESPAÑA EN ARTÍCULOS PARA

CAMPO

CAZA

VIAJE

TIENDAS y CAMAS
PARA CAMPANA

MESAS PLEGABLES

PARASOLES
PARA PLAYA y JARDIN

HAMACAS

THERMOS

CARTUCHERÍA
INGLESA, FRANCESA
y ALEMANA

FUNDAS
Y ESTUCHES PARA
ESCOPETAS

MALETINES
PARA CARTUCHOS

BLUSAS PARA CAZADOR

BAULES-MALETAS
SACOS NECESER
SOMBRERERAS

JERSEYS
CALCETINES
CORBATAS

MANTAS

IMPERMEABLES

APARATOS Y NAVAJAS PARA AFEITAR
ARTÍCULOS PARA FUMADOR

SECCIÓN DE SPORT

FOOT BALL

PELOTAS
RODILLERAS
TOBILLERAS
QUANTES

PELOTAS FOOT-BALL
CON VALVULA
ADAPTADA
POR LOS
PRINCIPALES
CLUBS

HOCKEY

STICKS ALEMANES
E
INGLESSES
PELOTAS

BOXEO

QUANTES PARA
ENTRENDO Y
COMBATE
PUNCHING
BALLS

TENNIS

RAQUETAS
DRIVA
EJELA

GOLF

STICKS Y PELOTAS
DE LA
ACREDITADA
MARCA
SPALDING

PRIMERA CASA EN ESPAÑA DE ARTÍCULOS PARA SPORT

«PREGUEM DEMANIN CATALEG, ESMENIANT AQUESTA REVISTA»

AGRICULTURA I RAMADERIA

Dies de sortida 5 i 20 de cada mes

SUBSCRIPCIÓ: BARCELONA, ANY **Pessetes 9** FORA: **Pessetes 10** ESTRANGER: **Pessetes 11**

Un sol número: **Pessetes 0'50**

MOLTES GRÀCIES

PER més que l'èxit de les reformes d'AGRICULTURA I RAMADERIA que es portaran a cap el número vinent estigués avalat pel gran nombre de subscriptors que les havien demanades, mai no podríem creure que l'anunci de tals reformes ens valgués tantes felicitacions.

De l'Urgell, del Camp de Tarragona, del Penedès, del Pla del Llobregat, del Vallès, de l'Empordà, és a dir, de quasi totes les comarques de la Catalunya estricta, les millores projectades per AGRICULTURA I RAMADERIA han motivat expressions encoratjadores. A aquest jubileu no hi han mancat els germans de Mallorca, València, Rosselló i fins de diverses comarques de Llenguadoc i Provença.

No sabríem pas dissimular l'alegria que tals manifestacions ens han produït. Aquesta mostra unànime de confiança ens fa encara més obligats en la servitud als interessos agro-pecuaris. AGRICULTURA I RAMADERIA procurarà excellir als desitjos dels seus cordials lectors.

Als subscriptors que ens han assenyalat modificacions a realitzar, als que ens han indicat maneres per a augmentar la subscripció, a tots els que ens han participat la seva adhesió i a la premsa, per la favorable acollida a les reformes, a tots plegats, AGRICULTURA I RAMADERIA els dona moltes gràcies.

Un cas de manca d'organització agrícola que empobreix una comarca

EL SUCRE DE REMOLATXA I L'URGELL

Hi ha casos que són tan poc falaguers, que un hom no voldria que passessin al coneixement del públic, perquè són coses que no diuen gaire a favor dels qui en pateixen, però crec que és saludable el debatre'ls, perquè en discutir-los fa obrir els ulls als interessats i en veure que el públic s'adona del cas que els posa en ridícul, per dignitat i per interès també, potser procuraran posar esmena a la cosa.

Tal és el cas dels productors de remolatxa sucrera de la nostra comarca (Urgell i Segrià), que si s'organitzessin per a ben aprofitar-se del fort proteccionisme que l'Estat dóna a aquesta indústria agrícola, podria ésser una deu de riquesa formidable el que ara és sols un perjudici i un arruïna-pagesos.

Als primers anys d'establir-se aquí la fàbrica de la Sucrera del Segre, determinà un important progrés a la nostra pagesia; els cultivadors veien remunerat amb les bones produccions de remolatxa que treien de les terres els esforços que els exigia el molt treball i les moltes atencions que demana aquest cultiu. Però ara cada any és més magra la collita; el preu és tan baix, que el pobre que té remolatxa podem dir que sofreix un desengany assegurat a l'hora de passar comptes i de cobrar el fruit que és tan dolç per a alguns i a ell tan amarg li resulta.

Les causes de tot això, són molt senzilles, totes elles de manca d'organització per part dels agricultors; així és que la Societat General (trust) ha posat cada any les condicions que ha volgut, pagant a més baix preu que a altres comarques, i no tenint cap control enlloc ni en la manera de llavors que dóna al cultivador, que és aquest un factor de cabdal importància, car sempre està relacionat el menor pes de la varietat de remolatxa que es cultiva amb el major grau de riquesa en sucre, sobre la veritat d'això sols car dir que amb la mateixa terra i millors conreus és més difícil avui fer una producció de 10 tones per jornal que als primers anys 18, i això no és una suposició, perquè els rendiments de la fàbrica confirmen plenament aquesta veritat.

El remei, en aquest estat de coses, ha d'ésser radical, ha d'ésser

el d'emancipar el país dels actuals explotadors, fabricant-se ell mateix el sucre; anar amb regateigs de deu pessetes més per tona amb els actuals omnipotents senyors, és perdre el temps, 'puix que no portaria la plena resolució del problema, car els interessos són oposats i ells fan el joc i continuarien fent la trampa, tocant-nos sempre la pitjor part.

Però és possible això?, molts diran. Sí és possible, i més i tot, és imprescindible; i al país hi ha elements de sobres que poden i volen defensar la seva riquesa i compten amb mitjans suficients per a sortir amb la seva. Ultra això, el país està decepcionat de tants anys de perdre, i sols cal organitzar-lo, promoure una campanya, i poc costarà fer-li tenir confiança en si mateix. El marge és gros i permet en pocs anys d'amortitzar els capitals i obtenir uns guanys respectables que permetran al país una meravellosa transformació.

Les possibilitats econòmiques de reeixir satisfactòriament una sucrera que fos dels agricultors d'Urgell vaig a exposar-les, procurant ésser d'aquells que no s'encastellen en somnis de color de rosa, sinó en la probable realitat de les coses.

Així, començarem a suposar que la remolatxa fóra del 13 per 100 de riquesa, i no del 14 al 17 o més per 100 que molts anys ha donat, i tindrem que una tona de remolatxa produirà 130 quilos de sucre; preu d'aquest, 1'40 pessetes quilo, menys els 0'35 ptes. de duana, resulta a 1'05 ptes., o sigui, 100'50 ptes. la tona de remolatxa. Ara cal manifestar que, segons competents opinions, amb els residus de polpa i melasses poden pagar-se les despeses de fabricació, però nosaltres hi afegirem per si no hi arribés, 10 pessetes, més 15 ptes. per amortitzacions i 11'50 més per imprevistos, i restaran en circumstàncies com les presents a 100 pessetes tona.

La producció per hectàrea, no calcularem la de 40 tones, com s'ha donat anys enrera moltes vegades, sinó la més modesta i molt probable d'ésser superada, de 25 tones, que a 100 pessetes fóra un total de 2.500 pessetes, en contra de la trista realitat d'ara, que és de 18 tones a 70 pessetes, o sigui 1.260 pessetes, preu que tot just paga els treballs i cap renda donen les terres. Així, podem afirmar que els agricultors podrien treure 1.240 pessetes per hectàrea més que ara, si en lloc de treballar els agricultors per la fàbrica sucrera, implantessin una fàbrica sucrera que treballés per a ells.

La quantitat de remolatxa que podria produir-se és calculat que sols amb 25.000 tones podria començar-se, però que amb 60.000

LISOL

Insecticida indispensable a l'Agricultura, la Ramaderia i la Higiene
 Demani's el fullletó «El Lisol en
 Agricultura» que remetem gratis

VALLES GERMANS

Massini, 79
 Sans - Barcelona

fóra una bona campanya ; però cal calcular la potència productora del país. L'Urgell, amb els 6 m³ per segon que augmentarà el seu caudal durant l'estiu, amb la imminent construcció del subcanal, tindrà assegurats durant l'estiu de 16 a 20 m³ per segon, o sigui aigua per a regar el 40 per 100 de les seves terres, essent 24.000 les hectàrees que podrà fer de fruits d'estiu, alfals, panís, remolatxa, etcètera.

De les 60.000 hectàrees dels conreus de rec d'Urgell els cereals ocuparan unes 30.000 ; restolls, trepadelles i improductives, unes 6.000, i de fruits d'estiu, com hem dit, 24.000 ; d'aquests, al preu remuneradors de 100 pessetes tona, prompte se'n faria el màxim, o sigui la meitat, però nosaltres suposem que sols se'n fes 4 per 100 de les terres, i es podrien produir a l'Urgell 25.000 tones, sense comptar tota aquella de les hortes velles del Segre i pobles del Segrià, i no és d'estranyar que al poc temps l'Urgell sols de les 24.000 hectàrees disponibles per a fruits d'estiu destinés 8.000 a la remolatxa, i donaria possibilitats de produir 200.000 tones de remolatxa, convertides en 26.000 tones de sucre, el consum d'Espanya, segons les estadístiques, és de 150.000 tones, i ha d'importar-se molts anys per no arribar-hi la producció seva.

Entre els més grans propietaris de l'Urgell hi figuren financers, homes que són bones firmes en la Banca, indústria i comerç, que d'anys aporten capitals i més capitals a les seves hisendes per a millorar-les, preveient un pròxim dia de plenitud de collites i de riquesa. Aquests senyors, per fortuna, no són com altres grans propietaris de terres que en altres països abunden i no saben ni s'interessen per ells ; són lligats amb el país com la mateixa classe mitja agrícola, que no té altres medis de vida que la producció que puguin treure de la seva propietat, i una solidaritat de defensa dels seus interessos és cosa probable, lògica i indispensable, si no volen arruïnar-se. Sols cal la veu que s'aixequi i propagui la llavor que prou pot ésser prolífica, car el terrer està amarat i en bones condicions, puix que si hi ha seny arribarem a aconseguir les més belles realitzacions.

S. ARMENTER

EL MILLOR MATERIAL PER A COBERTES

El fred i la producció de la llet

ELS dies 14 i 15 del passat novembre la temperatura atmosfèrica va presentar un descens notable. Amb prou feines havia gelat cap dia, quan de sobte féu la primera glassada com les més cruels de l'hivern.

La llet, que alguns detallistes de Barcelona no podien expandir, perquè sobrepassava a la demanda que en tenien, era venuda a altres detallistes, abans d'aquell fred, a un preu abandonat.

Però, durant aquells dos dies, la dita llet, sobrera per a uns, va posar-se a un preu doble, passant de la depreciació motivada per la abundosa producció actual, a superar el preu que el detallista paga al productor.

Els que interevenen en aquest tràfec, ja experimentats, atribueixen el fet a les glassades, ja que amb el fred, deien, les vaques no donen tanta llet.

Diguem que aquest petit fenomen no vol significar res respecte el problema de l'abundància de la llet, i que no sabem si el fred reporta algun increment sensible en el consum de la mateixa. Volem solament constatar aquí la influència de la temperatura sobre la producció de la llet, influència ja sabuda, però que enguany, amb la sobtada presentació del fred, ha fet visible aquella lleu repercusió en el comerç de la llet.

Les vaques se ressenten dels canvis de temps, sobretot dels que menen vers a un temps sec o fred. Sempre que fa un vent sec la producció de llet minva, més encara si la vaca viu a la pastura. Per això la vaqueria deu tenir sempre un ambient humit.

Però el que aquí venim a referir és que la vaca, com tots els animals, però més que molts altres animals, es ressent dels canvis de temperatura. La vaca té també les seves defenses fisiològiques contra el fred i contra la calor. Si té calor es desgana, entren en funció les glàndules sudoríferes i l'evaporació de la suor actua de refrescant. Si la vaca es troba en un medi fred que robi massa calor al seu cos, la sang procura proporcionar a la perifèrie de l'animal la calor perduda, en detriment de la seva altra funció que és proporcionar a la mamella la primera matèria de la llet. Per això tots els extrems de temperatura resulten en perjudici de la funció mamària, i cal, per tant, que les vaques no tinguin mai fred ni calor. La temperatura que deuria tenir sempre la vaqueria és de 13 a 15 graus.

Tot allunyament accentuat o persistent de la mateixa reporta un perjudici. És comprèn la conveniència de tenir un termòmetre a la vaqueria.

Com fer-ho per a procurar aquesta constància de temperatura? Si es tracta d'una vaqueria a construir-se, es tindran en el possible en compte les normes a propòsit i que somerament enumerarem.

Les parets deuen ésser gruixudes. Els sostre deu abrigar bé. És bo que les vaqueries siguin, a aquest objecte, a planta baixa d'un altre local. Si es construeix sota teulada, es farà un celràs protector.

En contruir-se una vaqueria nova ja se sol procurar que les condicions de llum, aire, temperatura, etc., quedin el més ateses possible. Però existeixen a les cases de pagès molts locals habilitats actualment per a vaqueries i que no molts anys enrera servien de cellers, porxos o pallisses, i on, per força, resulta sacrificada una o altra de les condicions d'una vaqueria ben construïda.

Una d'aquestes condicions, ja insinuada, és la de l'airejament. Les vaqueries deuen estar suficientment ventilades. La vaca estabulada requereix molt aire nou, tot el que li pugui proporcionar. Però aquesta ventilació deu disposar-se de tal manera, que mai els corrents no fereixen directament a les vaques. Per això les portes s'obriran de dintre a fora, i les finestres seran a dos metres d'alçada almenys, i es tancaran de baix a dalt.

Ara bé; com a norma general, pot dir-se que a l'hivern és millor sacrificar una mica la condició airejament abans que la condició temperatura. Suposant que la vaqueria té un sol impermeable, que escorri bé els orins i que es netegi sovint, ja no es produeixen tant com a l'estiu fermentacions i mals olors. Això permet restringir la ventilació tancant major nombre d'obertures, a fi de servir en el possible la temperatura sobredita, que assegura el major funcionament de la secreció mamària.

Agricultors! ENOSÓTERO

PER A CONSERVAR I MILLORAR ELS VINS

50 grams per hectòlitre, barrejats al vi al temps d'envasar-lo, en fer el primer trafegament, o en qualsevol temps, basten per a preservar-lo de tota alteració i millorar-lo notablement

Dipòsit principal: Magatzem de drogues de J. URIACH i C.^a, Bruc, 49, BARCELONA
DE VENDA EN LES PRINCIPALS DROGUERIES DE CATALUNYA

1 quilo per a 20 hectòlitres, 15 pessetes. — 1/2 quilo, 8 pessetes

DEMANEU MOSTRES GRATIS PER UN HECTÒLITRE DE VI

La mateixa norma segueixen altres països més ramaders i més freds que el nostre. Sabem que cada vaca requereix un volum de local apropiat. S'ha dit fins que aquest volum arribava a 40 metres cúbics per cap. Com més aire, millor. Però també sabem que els grans locals molt alts de sostre fàcilment esdevenen freds a l'hivern. Per això l'alçària de les vaqueries ha d'estar adequada al clima, i per consegüent solen ésser tant més baixes quant més fred és el clima. Així, a Suïssa hi ha bons locals amb el sostre baixíssim—menys de dos metres—. La condició volum es troba totalment sacrificada a la condició calor. Nosaltres no hem de recórrer a tal extrem, puix que el fred a Catalunya és menys intens. Sense passar de l'alçària d'un pis ordinari podem tenir un volum apropiat, i hem de considerar tèrmicament millors aquelles vaqueries construïdes a propòsit àdhuc tenint un luxe d'alçària.

A l'extrem contrari de les vaqueries de luxe es troben aquells locals habilitats, però sense que s'hagi tingut cura de posar-los en les condicions més indispensables que requereix l'hostatge d'una vaca, sota teulada seca, sense paviment impermeable, sense finestres, amb les portes foradades. La vaca sofreix la fermentació dels fems, i es troba alhora en un medi fred o en ple corrent d'aire. Les vaques amb aquestes condicions són els que han de dur el més sensible ressentiment en la producció de la llet per raó del fred.

Les condicions higièniques en les vaqueries deuen estar condicionals a la producció, i les vaqueries que reuneixin les pitjors condicions de producció seran les que no podran resistir un període de sobreproducció i no tindran altre remei que desaparèixer.

J. M. RIU

CAMISERIA, CORBATERIA,
MITGERIA, GÉNERES DE PUNT

MAS I ROCA

CAMISERS

Cases especialitzades per a la mida

Portaferrissa, 24-Tel. 1574 A : Fontanella. 16-Tel. 1574 A

BARCELONA

L'àcid fosfòric i els fosfats en l'alimentació del bestiar

EL fosfat, i principalment el fosfat de calç, tenen una importància considerable en l'organisme animal. El fosfat és l'agent vital per excel·lència. Combinat amb la calç i amb la magnèsia, compon la part principal dels ossos, trobant-se'l demés en altres estats en tots els teixits, puix que cap cèl·lula no pot subsistir sense fòsfor. Es pot afirmar que els fosfats són així mateix indispensables a la vida, que l'aigua i les matèries albuminoides. És de remarcar que les millors espècies animals, les races més bones es troben en els països on el sòl és ric en àcid fosfòric.

Per altra part, en tot organisme vivent hi ha pèrdua constant de fòsfor, és a dir, desassimilació fosfòrica. Aquesta pèrdua, variable amb el treball, l'alimentació, l'estat de salut, es realitza per tots els emuntoris: tub digestiu, aparell urinari, glàndules sudoríferes, etc.

Per consegüent, és de necessitat absoluta que la ració normal contingui fosfats. Els farratges són en general pobres en fosfat de calç, i molts animals insuficientment nodrits amb fenc sol o acompanyats d'altres aliments igualment pobres en fosfats, com els turtós, esdevenen poc a poc raquítics, o atacats de caquèxia òssea o altres trastorns nutritius que retarden el desenrotlló. El fet és molt albirable en el bestiar jove, en les femelles que alleten, en les bèsties malaltes o convalescents.

La necessitat alimentícia de fosfats no és la mateixa en tots els animals, sinó que depèn de llur edat, classe de producció i estat de carn del seu cos. Els efectes de l'alimentació fosfatada en els animals que n'havien estat privats en tot o en part es constaten d'una manera molt manifesta quan es troben en període de creixement, i aquests efectes no són pas menys evidents en els animals convalescents, en els raquítics i en qualsevol bèstia endarrerida. En les vaques lleteres la manca de fosfats produeix a la llarga alteracions dels ossos, puix que la llet tenint una composició química invariable en cada vaca, l'àcid fosfòric que en forma part, si no és present en els aliments, la vaca el treu de la mateixa constitució dels teixits, d'on en resulta el desnutriment que porta infal·liblement a la tuberculosi.

Cada litre de llet conté dos grams d'àcid fosfòric; si aquesta vaca produeix 20 litres de llet, els aliments hauran de portar almenys 40 grams d'àcid fosfòric més una cinquantena que és necessari per a la nutrició del seu cos.

Els fosfats poden ésser d'origen vegetal o d'origen animal. També poden donar-se els d'origen mineral, però els resultats no són tan favorables com en els de forma orgànica. La llet, la carn, els ous i altres substàncies animals contenen àcid fosfòric en abundància. Però aquests aliments són cars. Poden ésser substituïts per altres de vegetals o també per diversos residus animals. La farina de carn procedent de la indústria frigorífica, la farina de peix de les fàbriques de conserves i la farina d'ossos constitueixen aliments rics en fosfats.

L'addició d'aquestes substàncies a la ració té efectes molt beneficiosos: permet assimilar millor les substàncies albuminoides i la seva presència en l'estómac no neutralitza els suc digestius.

També es pot recórrer per a obtenir fosfats a l'ebullició durant dues hores de granes de cereals i de lleguminoses. Aquest brou conté molts fosfats i s'afegeix als aliments, farines o segó que han de consumir els animals als quals convé el règim fosfatat. Les granes bullides es donen a altres animals que no els convinguin tant els fosfats.

Els fosfats d'origen mineral, en cas de necessitat també poden donar-se. Es troben en el comerç amb el nom de fosfats càlcics, bi-bàsics i tribàsics. El fosfat és tant més assimilable quanta més quantitat de calç hi ha a la ració.

S'ha d'anar molt en compte en administrar fosfats de calç d'origen mineral. L'excés d'aquesta substància determina la neutralització dels suc àcids del tub digestiu, i els animals no poden pair com deurien els aliments de què consta la ració.

EDMOND ROGET

LISOL

Insecticida indispensable a l'Agricultura, la Ramaderia i la Higiene
Demani's el fullletó «El Lisol en
Agricultura» que remetem gratis

VALLES GERMANS

Massini, 79
Sans-Barcelona

Flors japoneses

MOLT abans que el Japó revelés al món civilitzat les extraordinàries facultats assimiladores que posseeix, i es colloqués de cop i volta en el rengle de les primeres nacions per la potencialitat de les seves armes, ja ens havia fet conèixer les meravelles de la seva flora i la ciència i sagacitat dels seus jardiniers.

Tots sabem que li devem algunes de les flors més admirables i gairebé les més remarcables dels regne vegetal, exemple del que diem, els crisantems, que s'emporten tota la nostra atenció durant la tardor; les camèlies, passades de moda, però la perfecció de les quals iguala la de les nostres roses; l'hortènsia, de grosses boles rosades, que els nostres jardiniers saben fer tornar blaves a voluntat.

També sabem que els japonesos sobresurten en l'art de fer rams, concebuts amb un gust tot diferent dels nostres, i que són únics en posseir els mitjans de reduir en estat de pigmeus nombroses plantes flairoses, i a voltes grans arbres del país llur, bo i conservant-los-hi l'existència durant segles i donant-los-hi aquest aspecte lili-putenc al mateix temps que de cosa vella, que ens interessa i els hi fa trobar molts afeccionats.

Però, el que és menys conegut, generalment, és el gran nombre d'altres plantes herbàcees o llenyoses, que devem als japonesos i que adornen els nostres jardins i els embelleixen, car la major part de les flors d'aquell país es distingeixen per un segell d'originalitat, d'elegància o de suprema bellesa, que no poden igualar la majoria de les nostres flors occidentals. Finalment, els japonesos han conegut i practicat, sens dubte molt abans que nosaltres, l'art de transformar i millorar les flors, fins el punt que algunes d'elles ens arriben de llur país amb unes formes tan perfectes que és molt difícil, gairebé impossible per a nosaltres, de portar més endavant aquesta perfecció.

Heus aquí els iris del Japó, que hom creu una novetat perquè tot just comencen a propagar-se en els nostres jardins i que ens meravellen per l'amplitud inusitada i la riquesa de colors de les seves flors.

Creuen els nostres jardiniers que són molt hàbils quan en sembrar grana recollida d'aquests iris obtenen colors nous. Ignoren que el mèrit és tot dels japonesos, que han sabut portar aquests iris a un grau de perfecció que nosaltres potser no podrem mai

assolir i que han fet arribar tan lluny la variació llur que ens permet de constituir a casa nostra, per mitjà de les sembres, totes les varietats que ells cultiven.

I les peònies arbòrees, ¿no són japoneses pel seu origen i perfeccionament? ¿Quina flor pot comparar-se-li que sigui més perfecta de forma, més rica de color, més grossa i més formosa sobretot? Aquests darrers anys, han afegit a les varietats dobles, que nosaltres posseïm ja fa temps, una sèrie de formes noves, senzilles o semi-dobles, molt remarcables pels seus grans pètals festonejats, semblant a les tulipes gegants.

La camèlia és una altra filla del Celest Imperi, de la que feren una primera educació tan perfecta, que sols li resta envejar el perfum de la rosa. ¿Per què la moda, tan nícia en els seus capricis, ha fet oblidar aquest admirable arbrissó que fou durant llarg temps l'adornament obligat del trauc dels elegants i pel qual molts aficionats s'apassionaren? Segurament s'hi tornarà algun dia. Mentrestant recordem-nos que la seva rusticitat és molt més del que generalment es creu, car resisteix 10 i 12 graus de fred i pot per tant passar l'hivern al peu d'una paret, en un lloc fred, protegint-la solament amb una estora.

Les azalees de la Índia, anomenades segurament així per ésser originàries de la Xina i del Japó, brillen en primer rengle entre les flors hivernals emprades per a l'ornament d'hivernacles i d'habitacions, car es poden forçar tan fàcilment que se'n poden tenir des de gener fins a maig. Són l'objecte d'un comerç important. Versalles n'és un centre de producció que rivalitza amb Bèlgica. N'hi ha una mena anomenada *azalea amena*, completament rústega, que dona flors d'un vermell carminat intens, que hom deuria trobar en tots els jardins on hi ha massissos de terra magre.

L'andròmeda del Japó, d'aspecte tan joliu amb l'elegància dels seus raïms de perles blanques, ultra el mèrit de la seva boniquesa, és d'una gran rusticitat en els països del Nord, un formós fullatge persistent i una precocitat tal en la florida que els seus raïms es desenrotllen durant l'hivern i sols esperen les clarors de febrer per a badar-se; augmenten i es conserven setmanes senceres damunt l'arbrissó; llur efecte és deliciós col·locades dintre dels pitxers que solen ornar les habitacions.

Diferents classes de roses són japoneses, entre altres el roser de *Wichura*, curiós per les seves llargues branques, que s'enflen com els d'un esbarzer, la introducció de les quals és relativament recent i que, per mitjà d'empelts amb les nostres roses hortícoles ha donat per resultat una sèrie de formoses varietats. El roser rugós és un

tipus especial interessant per les seves grans flors i grossos fruits que segueixen, i precíós per sa resistència als més grans freds. El roser *Crimson Rambler* féu sensació pels seus grans raïms de flors petites d'un vermell intens, quan portat del Japó fa uns quinze anys va ésser introduït en els nostres jardins i ràpidament propagat.

Són també procedents del Japó algunes classes de mareselva, sobretot una, única i molt curiosa per les seves fulles finament reticulades d'or; les aucubes, tan boniques amb els seus variats matissos; els bonets, igualment rics en colors; la *Deutzia areneta*, de blanques flors que abunden en els boscos durant la primavera; la *Deutzia gracilis*, de fàcil conreu forçat. Pruners, pomeres, cirerers, albercoquers, de flors dobles i diversos colors, la florida dels quals durant la primavera és una de les meravelles de la flora japonesa i que també es cultiven en els nostres jardins i s'empren per conreu forçat hivernenc. Hom veu en les botigues de flors el *Prunus triloba*, de llargues branques carregades de roses menudes d'un rosat tendre deliciós de frescor.

¿Es desitja fullatges inimitables per la diversitat de les seves formes, la riquesa de color i elegància suprema? És entre els aurons del Japó que els trobareu; les floristes empren a voltes les branques delicades d'aquesta planta per a les decoracions de gran luxe.

Hem deixat per al darrer parlar del lliri, car el Japó disputa a la Xina els honors d'origen d'aquesta flor, i sobretot de millora de les més belles espècies, entre les quals figura el lliri daurat, el més remarcable per la dimensió de les seves flors i del qual nosaltres gaudim gràcies a l'expedició de cabesses que els japonesos ens fan cada any. Les dues espècies de lliri doble (*L. elegans* i *L. tigrinum flore pleno*) que es conreen, són els japonesos que les han obtingudes; finalment, els grans i formosos lliris blancs en forma de trompeta que es veuen en algunes botigues de flors, són el *Lilium Harrisii* i el *Lilium longiflorum*, conreats a les Bermudes, però que són originaris del Japó. Els boscos japonesos són econòmicament d'una gran importància ornamental i també científica, puix s'hi troben diferents plantes d'unes espècies com no n'hi han de similars enlloc. Les fustes que donen són generalment precioses i molt cercades per a

LA MILLOR TUBERIA PER A CONDUCCIONS A PRESSIÓ

altres la laca que s'extreu del *Rhus vernicifera*. Finalment, diferents arbres, ja introduïts a casa nostra i que es compten entre els més decoratius dels nostres parcs i jardins. Els conífers i en particular el *Sciadopytis verticillata*, de fulles verticals, el *Ginkgi biloba*, amb les fulles en forma de vano; el *Pseudolarix Koempferi*, amb fulles de l'ebenisteria; els japonesos lès treballen amb una habilitat excepcional. Llurs derivats tenen a voltes una gran importància, entre meleza i els conus del qual tenen l'aspecte d'una petita escarxofa; el *Cryptomeria japonica*, etc., són formosos arbres i especials de la flora japonesa.

Encara que incompletes, i per tant limitades, aquestes explicacions, no deixen, però, de demostrar, d'una part la riquesa excepcional de la flora japonesa i d'altra, l'habilitat i la traça dels jardiniers japonesos en l'art de transformar i conrear les flors.

PERE AUMETLLER

La masia catalana i l'emigració del camp

Conversa amb el Baró d'Esponellà, president de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre

EL MATEIX PROBLEMA EN ALTRES POBLES

L'article publicat no fa gaire a *La Veu de Catalunya* pel Primer Ministre britànic Mr. Stanley Baldwin sobre la conservació de les masies, ens demostra com aquest problema, avui plantejat a casa nostra, no ens és privatiu. A tot arreu un hom sent la necessitat de conservar i defensar allò que ha estat en principi el germen del conjunt ètnic.

A casa nostra, poble eminentment agrícola, la masia ens ha d'ésser, més que respectada, venerada. En ella hem de veure-hi les nostres primeres passes, el nostre expandiment i, en fi, la conservació de les virtuts tradicionals.

Particularment els catalans, cal que a la masia ens habituem a veure-hi, no la figura típica del pagès, ni la casa bona per als pessebres de Nadal; hem de veure-hi el clos d'on han sortit i on han pogut mantenir-se pures les nostres característiques racials, que, si no ens fan ni millor ni pitjor que els altres, ens permeten d'ésser nosaltres mateixos.

A L'INSTITUT AGRICOLA CATALA DE SANT ISIDRE

Bé ; és possible que el lector pregunti si les nostres masies de camp corren perill de desaparèixer. De moment no cal respondre. Val més no avançar-se a les importantíssimes declaracions que respecte aquest problema ens ha fet el senyor Baró d'Esponellà.

Vàrem trobar-lo a l'Institut. Cal remarcar que el senyor Baró d'Esponellà, malgrat les múltiples atencions que comporta la presidència de l'Institut, tingué la gentilesa de rebre'ns immediatament. Ésser amable és una de les seves qualitats innates.

¿Caldrà dir que l'acollida que ens féu era prometedora d'una conversa sense temps mesurat?

El senyor Baró d'Esponellà, alta valor representativa de la nostra autèntica noblesa pairal, amb la franquesa en ell característica, ens digué :

—No he de negar que em plau que vulguin ocupar-se d'un problema ara més que mai actualíssim. Crec que la conservació de les masies catalanes ens ha d'interessar a tots. Pel que toca a l'Institut, sempre ha mirat amb particularíssim afecte tot el que es refereix a les nostres masies.

—Precisament no fa gaire...

—Em penso el que aneu a dir. Us referiu a l'article de Baldwin publicat a *La Veu de Catalunya*, oi? El conec. Interessant del tot.

EL QUE SIGNIFICA LA MASIA

Després d'agrair al senyor Baró les seves frases d'elogi pel nostre diari, ell continuà :

—Crec que la masia ha de considerar-se, i ho és, el servei de la vida pagesa. Més : la masia és el bressol de totes les institucions, jurídiques, socials i econòmiques.

El senyor Baró obrí un dels volums de la Revista de l'Institut, fullejà unes quantes pàgines, i ens digué :

—Aquí hi ha un article, datat l'any 1915, que ens estalviarà de repetir alguna cosa.

El senyor Baró ens posa el llibre davant nostre, i amb el seu permís llegim un dels articles més documentats que sobre la masia catalana han estat escrits i del qual ens permetem de transcriure el següent paràgraf :

«La masia catalana, en el seu origen, pot considerar-se com el germen del conjunt ètnic. Després de les grans conquestes, quan la pau

assegura la vida de la raça sobre l'espai de terra, ha vingut sempre el repartiment de la mateixa. Tot seguit les inclemències del temps, la defensa contra els animals, les mateixes necessitats de la família que neix, obliguen el nou propietari a construir-se un clos primitiu que converteix en centre d'aquella rudimentària explotació agrícola. Uns amb altres, els més propers veïns, permuten el que els sobra de terra per un costat, pel que els manca de l'altre, procurant que cada finca es complementi amb tots aquells elements de vida indispensable fins a formar la masia, la qual, més endavant, es fortifica amb torres i maticans quan les guerres intestines obliguen a posar-se en guàrdia contra perills exteriors. D'aqueixes masies arrelades al mateix terror, mancomunades per interessos similars, neix el conjunt ètnic amb totes les seves característiques d'idioma, de religió, de consuetud, de dret.»

MASIA I CASA DE CAMP

—Permeteu-nos una pregunta, senyor Baró. Del que acabem de llegir ens sembla interpretar que no és pas el mateix la masia que la casa de camp, oi?

—En efecte. És corrent assenyalar una casa de camp i dir-ne la masia. Però hem de tenir present que la masia és el conjunt de terres que formen la propietat. En una sola masia hi poden haver diverses cases de camp.

L'OBRA DE L'INSTITUT A FAVOR DE LES MASIES

—Voleu donar-nos algunes dades de l'obra de l'Institut a favor de la masia catalana?

—Amb molt de gust. Fa uns quants anys, no recordo actualment la data, vàrem organitzar en els nostres salons un concurs de fotografies, totes de masies catalanes. Algunes eren interessantíssimes. En conjunt donaven una idea precisa del que les masies han estat a la Plana de Vich, al Vallès, Lleida, Camp de Tarragona, etc.

—L'any 1915—prosseguí el nostre il·lustre interlocutor—quan jo era vice-president de l'Institut, vaig tenir interès que fos donat un curset sobre la masia catalana. L'èxit, perdoneu que sigui jo qui ho digui, va ésser extraordinari. El curset va inaugurar-se amb una conferència meva, on donava una idea general del que és la masia en tots els aspectes. Venia a resultar com un panorama dels treballs a desenrotllar. Després seguiren una sèrie d'altres conferències, on foren estudiats l'art de construcció, el moblatge, la jardineria, l'as-

pecte jurídic, la higiene de la masia, l'educació de la dona masovera, el que ha d'ésser la mestressa del mas, etc. Aquestes conferències foren confiades als senyors Joaquim Folch i Torres, Rafael Massé Eladi Homs, doctor H. Sicart i la malaguanyada senyora Dolors de Monserdà, vídua de Macià, entre d'altres.

L'OBRA ACTUAL. — EL PROBLEMA DE L'EMIGRACIO DEL CAMP

—I la campanya no persisteix?

—Ja ho crec! Actualment, gràcies a la munificència de l'illustre català senyor Rafael Patxot, l'*Econòmica d'Amics del País* recopila, amb gran activitat, tot el que existeix d'interessant sobre la masia catalana. He de dir que en aquesta gran obra, mereixedora de tots els elogis, l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre hi collabora des del primer moment.

—Però no resta limitada a un sol aspecte l'actualitat del problema—afegí el senyor Baró d'Esponellà—. Ara precisament és damunt la taula la qüestió, tan important per a l'economia nacional, de l'emigració del camp, cada dia més extensa. Alguns apòstols de l'agricultura, entre ells el benemèrit senyor Elies de Molins, fan una campanya incansable per a evitar-la.

—Ho aconseguiran?

El senyor Baró d'Esponellà reflexionà un instant. Després respongué:

—He de confessar, puix la sinceritat m'hi obliga, que no crec que doni cap resultat eficaç el procediment de cridar juntes ciutadanes perquè s'ocupin del problema. No obstant, però, i que consti bé, és de lloar la bona intenció.

UNA CRIDA A L'ATENCIO DEL GOVERN. — LES CARREGUES FISCALS

—Doncs, quina penseu que fóra la solució?

—La solució, com podeu comprendre, no és possible de reduir-la a una fórmula. Créu que el primer interessat en l'assumpte ha d'ésser el Govern. És precís, absolutament precís, que es preocupi del conflicte que es crea en el camp, degut a l'emigració a ciutat, i quan no als pobles veïns, de tots els braços indispensables per al conreu de la terra. És enorme el contingent que deixa el camp, atret pels suposats avantatges de ciutat. Per altra banda, el fisc, en aquests

moments, augmenta en forma extraordinària la contribució urbana sobre les cases de camp. Cal tenir en compte, i el Govern ho ha de tenir present, que la casa de camp no produeix cap renda al seu propietari, ans al contrari, puix li representa una càrrega, per quant ha de conservar-la i millorar-la.

Per una Reial ordre d'uns quants anys enrera—continuà l'illustre president de l'Institut Agrícola—es concedia a les cases de camp el privilegi de no pagar cap mena de contribució a l'Estat, i fins i tot era eximida dels arbitris municipals. En canvi avui, que dintre el règim d'Estatut Municipal i amb la creació del Banc de Crèdit Local, tantes facilitats es concedeix als Ajuntaments per aixecar emprèstits, es carrega a les cases de camp, amb evident injustícia, una gran part de les despeses a fer per les millores als nuclis urbans, la qual cosa interessa molt de lluny els pagesos quan els arriba a interessar. Per tant, la meua opinió és que tot el que es faci per tal d'evitar l'emigració del camp serà inútil, si no comencen per alliberar la casa de camp de totes les càrregues i arbitris que actualment pesen damunt d'ella.

EL QUE PENSA FER L'INSTITUT AGRICOLA CATALA DE SANT ISIDRE

—És de creure que l'Institut no es limitarà a ésser espectador d'aquest problema, veritat?

—Molt al contrari, actualment l'Institut estudia amb detenció l'assumpte i es documenta per tal de reunir pròximament una Assemblea de tots els agricultors de Catalunya interessats en l'assumpte. En l'Assemblea que dic es discutirà el problema per a treure'n unes conclusions, les quals seran elevades a la superioritat. Hem de procurar per tots els mitjans salvar el perill en què està de desaparèixer, si no del tot en gran part, la casa de camp catalana.

—I aquest conflicte—encara ens diu el nostre il·lustre interlocutor—creat per l'augment de la contribució sobre la casa de camp s'agreuja pel que representa en el propietari haver-li augmentat —també!—durant l'any anterior, la contribució rústica en un CINQUANTA per cent.

És de creure que les paraules del senyor Baró d'Esponellà, president de l'Institut Agrícola de Sant Isidre, tindran el ressò que mereixen. Solucionar, o almenys aminorar el mal que produeix l'emigració del camp, fóra un obra vertaderament patriòtica.

J. NAVARRO COSTABELLA

(De «La Veu de Catalunya».)

Homenatge a la memòria de Josep Zulueta

AMB motiu de celebrar-se la inauguració del nou local de la Societat Cooperativa Lletera Sindicat Agrícola, i l'homenatge a Josep Zulueta, el seu fundador, es reuniren a la Seu d'Urgell gran nombre de persones de la comarca i representacions d'entitats de Barcelona i altres ciutats, entre les quals recordem els senyors Pujol Thomàs, Castelló, Maspons, Manzanars, Blanco, Guanyabens, Juvé, Guillen García, Girona, Ventosa, Maristany, Comamala, Gil Vernet, Puigmal, Mestre, Galofré i altres.

Primer, en el teatre Riambau, i presidint l'enginyer senyor Guillen Garcia, se celebraren dues conferències: una de l'enginyer cap del Servei Agronòmic de Lleida, senyor Blanco, sobre «La millora genètica de la ramaderia», i l'altra sobre «Selecció i cria de gallines», pel senyor Salvador Castelló, que van merèixer un aplaudiment de la concurrència que omplia el local. A continuació es projectà una llarga pel·lícula, editada per l'Escola d'Avicultura d'Arenys de Mar, i altres referents a assumptes ramaders.

L'endemà, al matí, tingué lloc la inauguració dels nous edificis de la cooperativa de Lleteria, que, amb instal·lació moderna, cambres frigorífiques i material per a la fabricació de caseïna, és capaç per a tractar fins 20.000 litres de llet procedents de les vaques dels associats.

El nou edifici fou beneït pel senyor Bisbe de la Seu i príncep sobirà d'Andorra.

Acabada la benedicció, els invitats, acompanyats del director tècnic de la Cooperativa, senyor Teixidor, vitaren els diversos departaments, pasteurització de la llet, fabricació de mantega, refrigeració, sales per a la fabricació de formatges, maduració, conservació, embalatge, etc., així com l'andana de recepció de llet i llur pesatge.

En acabar la visita, pujaren els invitats a la sala d'actes, capaç per a contenir unes 2.000 persones. En passar els invitats en un dels angles de la vasta sala, es descobrí el bust del senyor Zulueta, iniciador de la Cooperativa, obra del jove barceloní senyor Duran.

El president de la comissió organitzadora de l'homenatge, senyor Guillen Garcia, féu tramesa del bust, en nom de la Comissió, i que ha estat adquirit per subscripció entre les entitats agro-pecuàries i amics del malaguanyat agricultor.

El senyor Comes, en nom de la Cooperativa, agraià a la Comissió la prova de confiança envers l'entitat.

Al migdia, i a l'Hotel Mundial, se celebrà un banquet de més de 300 coberts, a honor dels delegats de les entitats que arribaren per a assistir a l'acte. Oferí el banquet el senyor Viola, en nom de la Cooperativa de Lleteria.

A la tarda, i a la sala d'actes de l'Ajuntament, es celebrà l'homenatge a la memòria de Josep Zulueta.

El president de la Comissió organitzadora, senyor Guillen Garcia, explicà l'origen d'aquest acte i l'escalf que li han donat les veteranes entitats Associació General de Ramaders, Institut Agrícola Català de Sant Isidro i Federació Agrícola Catalano-Balear.

A continuació llegí les adhesions, que sumen més de 400, d'entitats i personalitats de tot arreu d'Espanya.

Feren ús de la paraula, els senyors Fusté, ex-alcalde de Vilafranca; Joan Riba, secretari del Consell de Foment; Pere Girona, per la Federació Agrícola Catalana-Balear; Baptista Comamala, secretari general de l'Associació regional de Ramaders de Catalunya; Jaume Maspons, secretari de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidro; Enric de Llorens, advocat i veguer de les Valls d'Andorra; Josep Guanyabens, ex-diputat de la Mancomunitat per Vilafranca; Josep Maria Juvé, vocal del Consell d'Economia; J. Ventosa, pel Sindicat d'Exportadors de Vins de Vilafranca; Jaume Gil Vernet, pel Sindicat d'Exportadors de Tarragona; Josep Manzaneres, enginyer cap del Servei Agronòmic de Barcelona; Salvador Castelló, i per la Cooperativa de Lleteria de la Seu d'Urgell, el senyor Viola.

En acabar els discursos, s'aixecà el fill del senyor Zulueta, senyor Ferran, i en breus i sentides frases donà les gràcies als representants i assistents, quedant així tancada la sèrie d'actes que en record de gran patrici es celebraren a la Seu.

RAMADERS

Per a què els vostres PORCELLS
i NODRISSOS creixin de pressa,
Per a què les vostres gallines pinguin durant tot l'any,
Cal donar com a complement de la ració

LA FARINA DE PBIX FRESC

ATLANTIC

80 a 83 % de proteïnes i fosfats, 25 anys d'èxit continu

Dirigir-se a **E. TEIXIER - Granollers**

BIBLIOGRAFIA

L'APTITUDE LAITIÈRE. ACHAT ET PRODUCTION DES VACHES GRANDES LAITIÈRES, per *Arthur Cadoret*. Biblioteca del «Progrès Agricole et Viticole», a Villefranche (Rhône). Fullet de 56 pàgines.

L'autor estudia els caràcters lleters en el passat; estableix comparacions entre la producció de llet de tres quarts de segle enrera amb l'actual; descriu els caràcters exteriors lleters del toro, de la vaca i la vedella; les maneres de comprar una vaca; els concursos lleters i manteguers; el control de la llet i les taules de punts.

Mr. Cadoret pensa que si s'adoptés el seu sistema d'apreciació, que es resum principalment en la importància que dóna a l'orifici de les fonts inferiors de la llet, a l'amplitud de les anques i a les cuixes de cabra, l'augment quantitatiu de la llet seria continu i no estancat, com pretén demostrar l'autor en virtut de comparacions amb xifres donades per Magne i altres autors.

Mr. Cadoret insisteix en la gran equivocació que representa per part de molts compradors la idea de què el bestiar lleter ha d'ésser volat en lloc de secardí, com les cabres.

L'Aptitud lletera constituïx una bona guia per a professionals i vaquers.

M. R. I V.

CONSULTORI

El Consultori a meitat de tarifa és només per als subscriptors. Els no subscriptors pagaran 30 pessetes per la resposta a una consulta concreta adreçada particularment; publicada a la Revista, deu pessetes.

Of..., Reus. — S'usen dos sistemes: per pressió i per extracció amb sulfur o tetraclorur de carbó.

No hi ha a Espanya, que nosaltres sapiguem, cap fàbrica que produeixi aparells propis per al tetraclorur, que és el millor sistema per no ésser inflamable. De sulfur, a Reus mateix hi ha moltes fàbriques.

NOTICIARI

El Tribunal Suprem i els Sindicats Agrícoles

La sentència del Tribunal Suprem favorable a les pretensions de la Federació Agrícola de la Conca de Barbarà en el plet sostingut amb el Sindicat de Vinyaters de Sarreal, ha estat molt comentada. La doctrina sentada per aquell Tribunal mereix unànims elogis, car ve a sancionar el principi de què ningú no pot separar-se d'un Sindicat Agrícola sense fer-se càrrec, en la part proporcional corresponent, de les obligacions que hagi contret el Sindicat i que estiguin pendents en produir-se la separació.

Recordem breument alguns antecedents de la qüestió. L'any 1922 el Sindicat Agrícola i el Sindicat de Vinyaters de Sarreal van pretendre donar-se de baixa de la Federació Agrícola de la Conca de Barbarà, de la

qual eren socis. La Federació presentà demanda judicial contra els Sindicats, que es tramità al jutjat de Montblanc, i va sol·licitar que fossin condemnats a lliurar brisa, resultant de les collites de vi de llurs associats, com a mitjà eficaç per tal que la Federació pogués complir les obligacions contretes. Els Sindicats s'oposaren a la pretensió expresada, per entendre que no venien obligats ni a lliurar la brisa ni a satisfer proporcionalment cap dels deutes que hagués contret la Federació.

El jutjat de Montblanc, en sentència molt raonada i lluminosa, declarà a tots dos Sindicats amb dret a donar-se de baixa de la Federació, però va condemnar-los a participar en les obligacions i deutes d'aquesta, a proporció del promedi anual de brisa recollida, en relació amb l'aportada per les entitats federades amb la Federació. Més tard, el Sindicat Agrícola de Sarreal va desistir de les accions interposades i va convenir amb la Federació la manera i forma de pagar els seus descoberts.

Apellada la sentència del Sindicat de Vinyaters, l'Audiència de Barcelona va revocar la del jutjat de Montblanc, per entendre que era incongruent amb les peticions de la demanda. Aquesta resolució produí molta estranyesa en els medis agraris de la nostra terra, car l'Audiència, deivant-se portar d'un criteri excèssivament processalista, no resolía la qüestió principal i donava la sensació que plantejava la doctrina absurda que el soci que es donés de baixa d'un Sindicat no havia de contribuir a satisfer cap de les càrregues socials o dels deutes contrets.

La Federació de la Conca entaulà el corresponent recurs de cassació per infracció de llei contra la sentència de l'Audiència. Formalitzà el recurs l'illustre advocat N'Angel Ossorio i Gallardo, collaborant-hi els lletrats En Jaume Carner i N'Albert Talavera.

En l'acte de la visita, el lletrat defensor de la part recurrent, senyor Miquel Colom i Cardany, en un substanciós i eloqüent informe, va sostenir la procedència de cassació.

Conferència de l'enginyer Edward C. La Forge

Dies passats, davant un públic nombrós i selecte que omplia completament el saló d'actes de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre, va donar la seva anunciada conferència en la primera de les nostres entitats agrícoles, l'enginyer Edward C. La Forge.

El tema de la conferència era «Nou procediment per a la construcció ràpida de camins, conducció d'aigües per a regar i sanejament de terrenys». El conferenciant va anar presentant a la pantalla una sèrie de projeccions que demostraren els grans avantatges que hi ha en emprar claveguerons de tipus flexible, en lloc d'adoptar els de tipus rígid. Els claveguerons de tipus flexible que va presentar el senyor La Forge són de ferro ondulat. El ferro que s'utilitza per a construir-los és galvanitzat, amb una espessa capa de zinc, i els claveguerons es fabriquen en seccions que s'encaixen i ajusten les unes amb les altres, sense cap complicació.

La resistència del clavegueró està fonamentada en el principi de la volta, ço que assegura la màxima resistència en la construcció.

Desfilaren per davant del públic que assistia a la conferència nombroses projeccions de claveguerons construïts amb aquest sistema al Baix Egipte, a Birmània, a Manila, a Holanda, a l'Indo-Xina francesa, a Calcuta,

a l'Irak, a l'Àfrica oriental, a les illes de la Sònia, a Illinois i en molts altres indrets del món.

Aquests claveguerons, d'una resistència a tota prova, es construeixen igualment per al desguàs de les cunetes laterals en una corba de camí, com sota un encreuament de camins, com en substitució d'un pont, a sota una línia fèrria, davall un terraplè, etc.

El conferenciant explicà l'economia que s'obté emprant els claveguerons de ferro ondulat en lloc dels que estan fets amb altres materials. Explicà la forma de construir els murs frontals de rajoles, de ciment armat, de formigó o de mamposteria amb pedres. Adhuc—digué—es pot suprimir el mur frontal, perquè els claveguerons de ferro ondulat no necessiten estar sostinguts per cap mur frontal, puix que la seva elasticitat impedeix tota possibilitat de ruptura.

Va donar àmplies explicacions a propòsit de les comportes i sistema del seu funcionament. Aquestes comportes automàtiques de desguàs són de ferro fos i tenen una finestreta mòbil suspesa mitjançant dues pesades barres de cer; aquestes comportes s'obren a la menor pressió interior i a la més petita diferència de nivell es tanquen per a evitar el reflux de l'aigua cap al terreny que es sanejava.

Digué que l'elasticitat dels claveguerons de ferro ondulat impedeix que s'esquerdin amb les variacions produïdes pels canvis atmosfèrics. Aquests claveguerons són, a més a més, inoxidables, a causa de la puresa del ferro amb què estan construïdes, ferro pur, garantitzat en un 99'84 per 100.

Finalment, va demostrar la utilitat d'aquest sistema de claveguerons per a les necessitats del regar, en forma de canals que fan de molt bon muntar i costen molt poc. Aquest canal té una gran aplicació—digué—a tot arreu on és necessari obtenir una alimentació o evacuació d'aigua contínua, o allà on és necessari distribuir l'aigua en els terrenys a regar.

El senyor La Forge fou escoltat amb molt d'interès i va escoltar molts aplaudiments en acabar la seva brillant conferència.

Exposició de plantes i flors

Ha estat acordat celebrar, cada any, dues exposicions de plantes, flors i accessoris de jardineria, una amb la denominació d'«Exposició de Primavera», cap al primer de maig, i altra, anomenada de «Tardor», cap el primer de novembre; i demés, efectuar tots els anys una batalla de flors durant el mes de juny; que per assegurar la continuïtat d'aquestes manifestacions hortícoles, es considera la seva organització com un servei municipal, a càrrec de la Direcció de Parcs públics, la qual es posarà d'acord amb el Foment de l'Horticultura per a l'execució pràctica de les esmentades manifestacions hortícoles, i a cada manifestació concorre l'Ajuntament, fora de concurs, mitjançant un stand o carrossa que la Direcció de Parcs públics executarà amb els mitjans de què disposi; en principi, s'acorda concedir anualment dues medalles d'or de llei, acunyades amb l'escut de la ciutat; per al primer premi d'honor de cada una de les exposicions, i premis en metàl·lic per a la batalla de flors, i es consignarà en el pròxim pressupost ordinari, entre els serveis de Parcs públics, una partida de 12.000 pessetes per a aquests premis i altres despeses d'organització.

EL MERCAT

Ultimes cotitzacions

ADOBES	UNITAT	PESSETES
Superfosfat d'os, 18-20 per 100 d'àcid fosfòric i 1/2 per 100 de nitrogen	100 quilos	16'50
Superfosfat de calç, 18-20 per 100 d'àcid fosfòric soluble	»	11'—
Superfosfat de calç, 16-18 per 100 d'àcid fosfòric soluble	»	10'—
Superfosfat de calç, 13-15 per 100 d'àcid fosfòric soluble	»	9'—
Sulfat d'amoníac 20-21 per 100 de nitrogen	»	33'—
Nitrat de sosa 15-16 per 100 de nitrogen	»	36'—
Sulfat de potassa 90-92 per 100, equivalent a 49-50 per 100 de potassa pura	»	33'—
Clorur de potassa 80-85 per 100, equivalent a 50-51 per 100 de potassa pura	»	27'—
Matèria orgànica còrnia natural 10-11 per 100 de nitrogen i 2-3 per 100 d'àcid fosfòric	»	35'—
Guano Sant Jordi 7-8 per 100 de nitrogen i 9-11 per 100 d'àcid fosfòric i 5-6 per 100 de potassa	70 quilos	20'—
Sulfat de ferro en gra	100 quilos	12'—
Nitrat de calç 15-16 per 100 de nitrogen i 28 per 100 de calç	»	35'—
Cianamida 19-20 % de nitrogen, 60 % de calç	»	28'—
SOFRES		
Sofre Sant Jordi 98-100 per 100, extra	40 quilos	15'50
Idem idem 98-100 idem, extra fi	»	17'50
Sofre gris o precipitat	»	9'—
Flor de sofre o sofre sublimat	50 quilos	24'50
Sofre de terròs	»	35'—
Sofre en pans, refinat	»	42'—
Sofre de canó	»	49'—
CEREALES		
<i>Blat</i>		
Froment de Castella	100 quilos	50'— a 53'—
Xeixa de la Manxa	»	49'— a 50'50
Froment de la Manxa	»	48'— a 48'50
Aragó	»	49'— a 52'—
Navarra	»	48'50 a 50'50
Urgell i Vallès	»	50'— a 51'50
Comarca	»	51'50 a 52'—
Extremadura, blanquet	»	49'— a 49'50
Cruxer	»	47'— a 48'—
Lleida	»	52'— a 53'—
<i>Ordi</i>		
Extremadura	»	37'— a 38'—
Manxa	»	37'— a 38'—

	UNITAT	PESETES
Urgell	100 quilos	38'— a 39'—
Sagarra	»	38'— a 38'50
Aragó	»	34'— a 35'—
Castella	»	37'— a 38'—
Comarca	»	36'— a 37'—
<i>Civada</i>		
Extremadura	»	37'— a 38'—
Manxa	»	36'—
Aragó	»	36'—
<i>Moresc</i>		
Plata	»	34'75
<i>Mill</i>		
Estranger	»	46'— a 48'—
Comarca	»	49'— a 50'—
<i>Arròs</i>		
Benloc, cero	»	50'— a 55'—
Idem, mitjà	»	54'— a 55'—
Idem, selecte	»	53'— a 54'—
Matitzat, ordinari	»	51'— a 52'—
Idem, selecte	»	49'— a 50'—
Bomba, ordinari	»	105'— a 110'—
Idem, superior	»	114'—
Idem, extra	»	120'— a 130'—
LLEGUMS		
<i>Faves</i>		
Extremadura	100 quilos	47'— a 48'—
Itàlia	»	45'— a 45'50
Tunis	»	45'—
Oran, noves	»	45'— a 46'—
Valencianes, noves	»	47'— a 48'—
Prat	»	48'50
<i>Favons</i>		
Sevilla	»	48'50 a 49'—
Xereç	»	46'50 a 47'—
Marroc	»	48'— a 49'—
Italians	»	48'50 a 49'50
Anglesos	»	46'50 a 47'—
<i>Garrofes</i>		
Vinaroç	»	28'57
Roges	»	27'08
Mallorca	»	23'21
Eivissa	»	23'21
Tarragona	»	26'78
València	»	25'59
Xipre	»	29'16
<i>Veces</i>		
Navarra	»	51'— a 52'—
Màlaga	»	44'50
Castella	»	44'50

	UNITAT	PESSETES
<i>Mongetes</i>		
València Pinet	100 quilos	78'—
Monquillines	»	84'— a 86'—
Trinquillon	»	75'—
Mallorca	»	81'— a 83'50
Itàlia	»	70'— a 72'—
Hongria	»	85'— a 88'—
Romania	»	83'— a 85'—
Holanda	»	76'— a 78'—
País	»	88'— a 90'—
<i>Altres llegums</i>		
Erps	»	40'— a 40'50
Titus	»	39'— a 40'—
Llenties	»	65'— a 100'—
Cigrons pelons	»	55'— a 80'—
Idem blancs	»	62'— a 98'—
FARINES I DESPULLES		
Extra blanca superior	100 quilos	68'50 a 70'—
Idem ordinària	»	65'50
Flequera	»	65'— a 66'—
Número 3	»	54'—
Número 4	»	42'50
Segones	»	38'50
Terceres	»	34'— a 35'—
Quartes	»	32'— a 33'50
FRUITES SEQUES		
<i>Ametlles</i>		
Mallorca	100 quilos	
Esperança, primera	»	360'—
Tarragona	»	400'—
Mollar amb closca	»	200'—
<i>Avellanes</i>		
Negreta	»	85'—
Garbellada	»	90'—
Granada primera	1 quilos	3'—
<i>Figues</i>		
Fraga		8'50
Idem extra		
Idem negres		
Burriana	10 quilos	
Albunyol		
<i>Nous</i>		
Selectes	100 quilos	130'—
<i>Alls</i>		
Cappares... ..	12 forcs	25'— a 30'—
VINS		
Penedès, blanc	Grau i hectolitre	2'25
Camp de Tarragona, blanc	»	2'50
Priorat, negre, ...	»	2'70
Martorell, blanc	»	2'45

	UNITAT	PESSETES
Manxa, blanc	Grau hectolitre	2'60
Mistela blanca	»	2'90
Idem negra... ..	»	3'15
Moscateil	»	3'25
OLIS		
<i>D'oliva</i>		
Ordinari	100 quilos	226'10
Superior	»	239'15
Fi	»	260'75
Extra	»	278'25
<i>De pinyola</i>		
Verd, primera	»	104'10
Idem, segona	»	121'73 a 130'45
Groc, primera	»	152'25 a 152'20
Idem, segona	»	130'45 a 130'48
<i>Exòtics</i>		
Cacauet	100 litres	170'—
Coco, blanc	»	156'—
Idem, Cochin	»	168'—
Idem, Palma	»	210'—
Llinosa, cuit	»	150'—
Idem, incolor	»	170'—
FARRATGES I PINSOS		
Alfals	40 quilos	7'50 a 8'50
Palla llargueta	»	3'50 a 4'—
Polpa de remolatxa, estrangera	100 quilos	38'— a 38'50
Idem, país	»	26'— a 28'—
Turtó de coco	»	30'— a 31'—
Idem de cacauet	»	37'—
Farina de turtó de llinosa	»	31'— a 32'—
Farina de carn	»	70'— a 75'—
Farina de peix	»	90'— a 120'—
Farina d'ossos	»	35'— a 40'—
ANIMALS I LLURS PRODUCTES		
<i>Animals</i>		
Bous i vaques	1 quilos	2'85
Vedells	»	3'90
Moltons i ovelles	»	3'50 a 3'80
Xais	»	3'85 a 5'50
Porcs del país	»	3'30 a 3'45
<i>Ous</i>		
Fayó	Un compte	
Mazagan	»	62'—
Eivissa	»	63'—
Empordà	»	82'—
Mallorca	»	70'—
Vilafranca	»	84'—
França	»	64'—
Turquia	»	54'—
Itàlia	»	68'—

INDEX PER AUTORS

- Aguiló i Garsot.* — La mosca de l'oliva, p. 39.
- Alfonso Magí.* — Elements essencials per a la productivitat de l'aviram, p. 269. — L'oncle Sam, avicultor, p. 373.
- Alsina.* — Les nous, p. 552. — Les ferides dels arbres fruiters, pàgina 604.
- Armenter.* — Contestant sobre una malaltia de les terres, p. 65.
Un cas de manca d'organització agrícola, etc., p. 656.
- Aullí.* — Els terrenys àcids en el conreu de l'alfals i trefle.
- Aumatller.* — Propietats de l'aúis i conreu de la matafaluga, p. 530.
- Auné.* — És antieconòmic fer boscos?, p. 426.
— Flors japoneses, p. 664.
- Benet, Joan.* — L'agricultura a l'Urgell, p. 274.
- Bernard.* — La força de la pressió de l'aigua. L'ariet, p. 431.
- Bofill.* — Els fens, p. 11. — Conserve de bolets, p. 545. — La tria de la sement de blat, p. 500. — Els adobs per al blat, p. 522. — Les premses per a fens i palles, pàg. 533.
- Bonet.* — El modern molí d'oli, pàgina 601.
- Cabré.* — Higiene i alimentació dels conills, ps. 66, 124(155). — Preparació de les pells de conill, p. 479. — La ronva del conill, p. 610. — L'asma en els animals de treball, p. 646.
- Capdevila.* — Parlem de rabdologia, pàg. 394.
- Civit.* — Els vins negats, ps. 181 i 217. — El mildiu, p. 405.
- Codina.* — La viticultura a l'Argentina, p. 148.
- Colomer.* — Alguns avantatges i inconvenients dels farratges ensitjats, p. 476. — La producció i conserva de raïms de luxe, p. 533. — Cal disminuir els perills d'incedi a la masia.
- Dàneo.* — L'arada brabant, p. 395.
- Elies.* — A propòsit del Congrés de regs, p. 304. — La tinya dels porros, p. 475. — Per a evitar les càries o carbó dels vegetals, pàgina 525. — El guix i els terrenys salnitrosos, p. 570.
- Estrem.* — La mosca de l'olivera, pàg. 207.
- Feixes i Armantera.* — La palla i els nitrats de la terra, p. 428.
- Figarot.* — L'escapçat del blat de moro, p. 37. — El IV Congrés de regs, p. 300. — La crisi de l'arròs, p. 595.
- Fortuny de.* — Cultiu i elaboració del cànem en les regions d'Itàlia septentrional, ps. 115, 179. — Un Concurs de saurins, p. 238.
- Gallinat.* — Insuficiència alimentícia del morenc en la cria d'aviram, p. 433. — Mètode Dryden per a escollir les gallines bones ponedores, p. 457. — El coriza de les gallines, p. 478. — La farina de peix, p. 506. — La incubació artificial, p. 527. — La muda de les gallines, p. 542. — Els ous anormals, p. 606. — La presentació d'animals de corral en els concursos, p. 643.
- Gantús.* — El nou sistema Acapulco, ps. 6, 34. — Sobre l'escaldot de les terres, p. 126. — Sobre el sistema Acapulco i altres sistemes, p. 150.
- Gipoll.* — Les racions de l'aviram, pàg. 390.
- Graugés.* — La ramaderia a Catalunya, ps. 461, 504.
- J. F.* — Els congressos peninsulars de regs, p. 240.
- Llovet.* — El conreu de la userda a l'Empordà, p. 57.
- Mallart.* — Aprenentatge agrícola, p. 145. — L'escola agrícola «Productiva», p. 336.
- Mates.* — La lluita contra la tuberculosi pel sistema de Beng, pàgina 437.
- Matons.* — Un comiat i una salutació, p. 421.

- Montfort.* — La venda qualitativa dels productes agrícoles, p. 579.
- Navarro Costabella.* — La masia catalana i l'emigració al camp, pàgina 667.
- Nicolau d'Olwer, L.* — «Agricultura» de Cató, p. 648.
- Nubiola.* — La regalèsia, p. 29. — La menta, p. 85.
- Palomar.* — La conservació de les trufes o patates, p. 503.
- Perramon.* — Els adobs potàssics, pàgina 365. — La millora de les terres per la calç, p. 628.
- Pi.* — El triomf de l'indiot, p. 615.
- Pons de la Mola.* — El tabac, p. 185.
- Pons i Tusquets.* — Les abelles, pàgines 8, 43, 61, 120, 152, 184, 213, 246, 306.
- Riba de.* — Impressions tècniques del IV Congrés de Regs, p. 326.
- Riu.* — Les defenses fluvials, pàgines 176, 299, 329. — El fred i la producció de llet, p. 659.
- Ragasol, Eduard.* — El domini de les aigües, p. 357.
- Roget.* — Les oques, p. 451. — Engreixament d'ovelles, 548. — La comptabilitat dels animals de corral, p. 612. — L'àcid fòsforic en l'alimentació del bestiar, p. 657.
- Rolet.* — Com s'escolleixen els arbres fruiters, p. 446.
- Rossell i Vilà.* — Minerals, àcids, aministrats i vitamines, ps. 2, 31. — La crisi del porc, p. 203. — Un comiat i una salutació, p. 422. — La desgana dels animals de treball a l'estiu, p. 145. — El blau de metilèn en la pneumoenteriti del porc, p. 469. — Un mentor agrícola, p. 497. — La producció de mules i els guarans de raça catalana, p. 541. — Els caràcters exteriors de la vaca lletera, 572. — L'extensió dels conreus farratgers, p. 633.
- Rosselló.* — L'ús de les teles de cotó en les façanes dels galliners, pàgina 117.
- Sala.* — La fruita a l'Urgell l'any 1926, p. 295. — L'actual crisi frutera a Califòrnia, p. 493.
- Serra i Vives.* — La ramaderia llanera a Catalunya, p. 128.
- Sojo, Josep M.^a de.* — D'aviticultura, p. 360.
- Soler i Coll.* — Polèmica avícola, pàg. 207.
- Ticó.* — El tractor, base d'una agricultura moderna, p. 539. — D'aviticultura, p. 564. — Introduïu la nyàmara en els vostres conreus, p. 636.
- Truffaut i V. Bezssonoff.* — La utilització de l'azot atmosfèric per les plantes verdes, ps. 423, 458, 482, 507.
- Ventalló.* — El valor de la nostra agricultura, p. 70. — L'eficàcia dels Congressos, p. 233. — Catalunya, terra de flors, p. 334.
- Via.* — El tractament del vi després de la fermentació, p. 521. — Utilització de la brisa, p. 544. — Vins efervescents, p. 608.
- Viala.* — Per a destruir les rates i els taups, p. 69.
- Viladot-Puig.* — Observacions sobre el pes del bestiar,
- Vilaseca.* — Ametllers, p. 158.

La Bomba de pistó "NEPTUNO"

és sempre accionada per motors instal·lats a la superfície. — No porta premsa-estopes. — No és necessari enseuar-la. — Funciona sols per tracció. — Absolutament silenciosa. — Econòmica.

Es construeixen models de 600 a 240.000 litres hora per grans i petites instal·lacions, accionades a mà, amb motor i a tota mena de força motriu.

TIPUS ECONÒMICS DES DE 300 PESSETES

LLOGUER DE BOMBES PER
A PROFUNDITZAR POUS

CONSTRUCTORS

BOMBES NEPTUNO, S. A.

Carrer de Sant Pau, 6

TERRASSA

TRACTORS AGRÍCOLES "CLETRAC"

Tipus Tanc

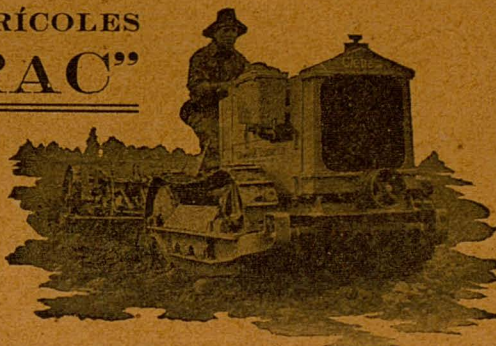
Reconeguts pels tècnics com els de major rendiment i de més utilitat per a tota classe de cultius.

Tot agricultor progressiu i amant dels seus interessos que desitgi augmentar considerablement el producte de ses finques, deu enterar-se dels avantatges que ofereix el

"CLETRAC"

Tipus W 14/22 HP.
per a tota classe de cultius
Pessetes: 12.000

Tipus F 9/16 HP.
per a vinyes, horts i petites propietats
Pessetes: 7.000

Aparells complementaris de totes classes i marques, a preus considerablement reduïts

Demanar catàlegs i proves al representant general a Espanya:

AUTOMÓBIL SALÓ
TRAFALGAR, 52 - BARCELONA

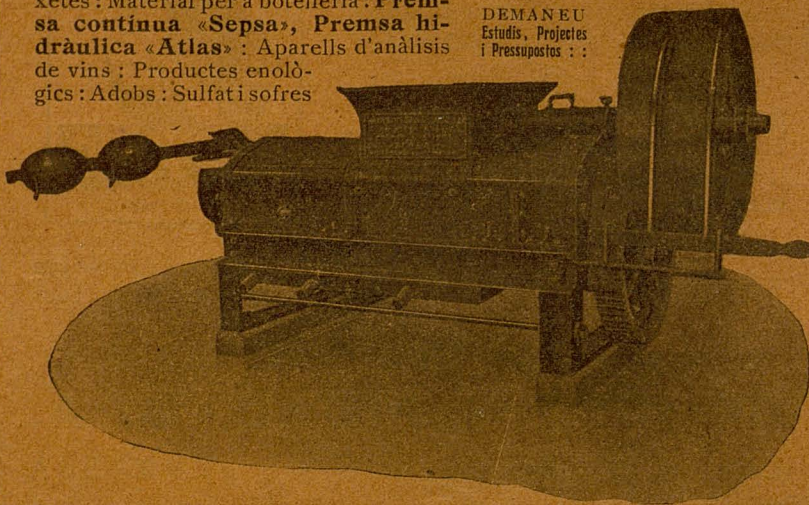
Societat Enològica del Penedès, S. A.

Trepitjadores, Premses, Bombes i tota classe de maquinària vinícola : Motors i transmissions: Mangueres, racords i aixetes : Material per a botelleria : **Prensa continua «Sepsa», Prensa hidràulica «Atlas»** : Aparells d'anàlisis de vins : Productes enològics : Adobs : Sulfat i sofres

VILAFRANCA DEL PENEDÈS

Sucursals a Reus, Criptana i Xereç de la Frontera / /

DEMANEU
Estudis, Projectes
i Pressupostos : :

Contra la Fumagina
o negre de les
OLIVERES

Cryptol Sulfuros Truffaut

Tractament eficaç i
sumament econòmic

ESPECIALITATS AGRÍCOLES

G. TRUFFAUTS. A.

Luchana, 61-63 S. M.-Barcelona